

København, august 2026

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Att. Mads Rahbek Bach Rasmussen/Thorbjørn Bendix Kleif

(teletilsagn@erst.dk)

Høringssvar vedrørende AURAs reviderede tilsagn

Fastspeed skal indledningsvist anerkende, at AURA i seneste udkast til tilsagn har foretaget en række justeringer, som flytter tilsagnet i en mere rimelig retning. Flere af elementerne følger de samme overordnede principper, som ses i de øvrige tilsagn fra netejere på markedet.

Fastspeed vurderer imidlertid, at tilsagnet fortsat indeholder en række væsentlige mangler, som vil risikere at svække både konkurrencebeskyttelsen i den kommende tilsagnsperiode samt prisklemmetilsynets effektivitet. Flere af problemstillingerne svarer til de forhold, som Fastspeed også påpeger i relation til tilsagnene fra Fibia, Norlys/Sinal, Energi Fyn og BornFiber.

1 - Bemærkninger vedrørende engrosdelen

1.1 Administrative oprettelsesgebyrer bør være underlagt egentlig prisregulering

AURA lægger i tilsagnet op til, at det administrative oprettelsesgebyr skal prisfastsættes på "fair og rimelige vilkår". Dette er en utilstrækkelig og for vag formulering: Et administrativt oprettelsesgebyr er ikke en frivillig tillægsydelse, men et uundgåeligt element i leveringen af fiber BSA-produktet. Som tjenesteudbyder er det derfor ikke muligt at undgå denne omkostning.

En regulering baseret på begreber som "fair og rimelig" giver netejere – her AURA - betydelig fortolkningsfrihed og indebærer i praksis en risiko for, at dele af den regulerede netleje flyttes over på gebyrstrukturer, som ikke er underlagt samme kontrol. Derfor bør oprettelsesgebyrer og andre "obligatoriske" elementer (etableringsomkostninger, mediekonvertere, installation m.m.) være underlagt principper for prissætning, der er omkostningsbaserede – dvs. direkte relateret til de underliggende omkostninger.

1.2 Hastigheder over 1 Gbit/s bør omfattes af reguleringen

Det er meget problematisk, at den maksimale prisregulering ifølge tilsagnsudkastet alene omfatter produkter op til 1 Gbit/s. For det første er omkostningerne til implementering af højere hastigheder allerede indeholdt i de LRAIC-modeller, som danner grundlag for beregningen af maksimalpriseniveauet. For det andet viser den historiske markedsudvikling, at højere hastigheder hurtigt vil blive betydelige i markedet.

For blot få år siden havde gigabitprodukter begrænset betydning. I dag udgør gigabitforbindelser en væsentlig del af bredbåndsmarkedet, og forventningen hos Fastspeed er, at produkter over 1 Gbit/s vil få tilsvarende betydning inden for ganske få år – og antageligvis vil udgøre størstedelen af solgte hastigheder i markedet allerede i 2027.

At denne udvikling også er relevant i AURAs SMP-område understøttes yderligere af, at AURA selv i tilsagnet beskriver, at man forventer at implementere højere hastigheder i tilsagnsperioden. Det giver derfor ikke mening at etablere et tilsagn med fem års løbetid, hvor fremtidens mest centrale produkter er undtaget fra reguleringen helt frem til og med 2031.

Det er derfor helt afgørende, at også hastigheder over 1 Gbit/s omfattes af maksimalprisreguleringen, og at disse hastigheder også bliver en del af prisklemmetilsynet.

1.3 Build-to-order-forbindelser bør medregnes, hvis omkostningerne indgår i LRAIC-grundlaget

AURA anfører i pkt. 4.1.10, at build-to-order-forbindelser ikke indgår i beregningen af den gennemsnitlige lejepris. Dette er principielt problematisk, hvis de tilhørende omkostninger samtidig indgår i det LRAIC-grundlag, som anvendes ved fastsættelsen af maksimalpriserne.

For rimelighedens skyld må det grundlæggende princip derfor være, at omkostninger, som indgår i reguleringsgrundlaget, også skal modsvares af tilsvarende produkter eller indtægter i den regulerede prisberegning.

Det samme princip gælder også for eventuelle forbindelser med stikledningsføring ud over 30 meter: Hvis disse investeringer og omkostninger er indregnet i LRAIC-modellen, bør de tilsvarende engrosindtægter ligeledes indgå i beregningen af den gennemsnitlige lejepris.

Følger man ikke dette princip, så vil der være en skævvridende asymmetri mellem omkostningsgrundlag og indtægtsgrundlag.

1.4 Equivalence of Output (EoO) bør præciseres

I lighed med de bemærkninger, som Fastspeed er kommet med i høringssvaret til BornFibers tilsagn, så er Fastspeed af den opfattelse, at bestemmelserne om EoO ikke giver tilstrækkelig sikkerhed for reel ligebehandling mellem AURAs egen detailudbyder og de eksterne tjenesteudbydere. Særligt er det problematisk, at produkt- og procesændringer ifølge tilsagnsudkastet blot er tænkt varslet med "rimelig tid". Dette er et alt for upræcist begreb, som skaber usikkerhed for de eksterne tjenesteudbydere. Det bør i tilsagnet derfor præciseres, at permanente produkt- og prisændringer varsles med minimum 6 måneder, og kampagner og midlertidige prisændringer varsles med minimum 3 måneder.

Dette vil være i overensstemmelse med de principper, som Fastspeed også har anbefalet på tværs af de øvrige tilsagn.

2 - Bemærkninger vedrørende prisklemmetilsynet

2.1 Ét flagskibsprodukt er utilstrækkeligt

I deres tilsagn lægger AURA op til kun at anvende ét flagskibsprodukt. Et enkelt produkt vil ikke tilnærmelsesvis kunne give et retvisende billede af konkurrencen på bredbåndsmarkedet.

Problemet forstærkes af, at det alene er det "mest konkurrenceudsatte produkt", som skal overvåges, da dette kan skabe en selvforstærkende mekanisme: Hvis AURA indfører aggressive prissætninger eller potentielle prisklemmer på øvrige hastigheder, risikerer disse produkter netop ikke at blive identificeret som konkurrenceudsatte (man kan som ekstern tjenesteudbyder reelt ikke konkurrere med disse!) og dermed ikke blive omfattet af tilsynet.

Konsekvensen er, at væsentlige dele af markedet reelt kan holdes uden for kontrollen. I lighed med anbefalingen i øvrige høringssvar til de afgivne tilsagn fra lignende netejere, så foreslår Fastspeed at alle relevante detailprodukter omfattes af løbende kontrol.

2.2 Kundelevetiden bør fastsættes til 48 måneder

Fastspeed finder det principielt forkert, at AURA ifølge tilsagnet selv kan fastlægge den gennemsnitlige kundelevetid, som anvendes i prisklemmetesten. Kundelevetiden er en af de mest afgørende parametre i enhver prisklemmemodel - jo længere kundelevetid der anvendes, desto lettere bliver det at få en reelt negativ produktøkonomi til at fremstå positiv/profitabel.

For at sikre gennemsigtighed, sammenlignelighed og konsistens på tværs af markedet, bør kundelevetiden fastsættes til 48 måneder i prisklemmeberegninger.

2.3 Beregningen skal omfatte alle relevante omkostninger

I tilsagnet har AURA oplistet en række omkostningstyper, som foreslås at indgå i prisklemmeberegningen. Det er som udgangspunkt positivt, at AURA forsøger at gøre beregningen meget konkret og transparent. Dog er det afgørende, at opgørelsen ikke begrænses til en snæver liste af udvalgte omkostningskategorier, uden at der gælder det princip, at alle omkostninger, som er nødvendige for at levere og markedsføre det pågældende produkt, skal indgå i beregningsgrundlaget.

For at en prisklemmetest ikke systematisk skal undervurdere de faktiske detailomkostninger, så er der i vores vurdering - sammenlignet med de i tilsagnet listede - en række omkostningselementer som ydermere bør indgå, eksempelvis forsendelsesomkostninger, lager- og logistikomkostninger, håndteringsomkostninger m.v.

2.4 Alle kundesegmenter skal omfattes, herunder foreningssegmentet

AURA lægger op til, at foreningssegmentet holdes udenfor prisklemmetilsynet, men fra et konkurrenceperspektiv er priser til dette segment lige så markedsrelevante som øvrige detailpriser. Kunderne oplever disse priser som reelle alternativer til almindelige

detailprodukter, og priserne påvirker direkte konkurrencesituationen. Segmentet bør derfor omfattes af prisklemmetilsynet på samme måde som øvrige kundegrupper.

2.5 Prisklemmetilsynet skal foretages produkt-for-produkt

I AURAs tilsagn anvendes formuleringen, at produkter "indgår i prisklemmeberegningen". Dette giver anledning til usikkerhed omkring den beregningsmetode, som AURA påtænker at anvende. Det er helt afgørende, at tilsagnet præciserer, at der ikke blot i prisklemmeberegningen anvendes gennemsnitsberegninger på tværs af flere produkter, men at hvert enkelt produkt vurderes individuelt, og at de enkelte priser hver især skal bestå prisklemmetesten.

Hvis et prisklemmetilsyn i praksis skal have nogen effekt, så skal det tage udgangspunkt i den konkrete prisfastsættelse for hvert enkelt produkt. Hvis underskud på ét produkt kan opvejes af overskud på et andet gennem gennemsnitsberegninger, mister prisklemmetilsynet nemlig i praksis sin funktion.

2.6 Proces og håndhævelse ved konstaterede prisklemmer mangler

Det er problematisk, at tilsagnet fra AURA ikke klart beskriver, hvordan potentielle prisklemmer skal håndteres i praksis. Det fremgår eksempelvis ikke, hvordan en mistanke om prisklemme behandles, hvem der kan rejse sagen og hvordan, hvilke tidsfrister der gælder for sagsbehandling og afklaring, eller hvilke konkrete konsekvenser en konstateret overtrædelse udløser. Tilsvarende fremgår det ikke, hvor hurtigt AURA er forpligtet til at rette op på en konstateret prisklemme.

Hvis ikke disse punkter præciseres og gøres meget konkrete, så risikerer prisklemmetilsynet at blive et rent teoretisk værn uden reel praktisk betydning. For at sikre en effektiv beskyttelse af konkurrencen bør tilsagnet indeholde klare processer for behandlingen af prisklemmesager, herunder faste sagsbehandlingsfrister, krav om hurtig korrektion ved konstaterede overtrædelser samt mulighed for regulatorisk indgriben og håndhævelse. Der bør desuden være nogle klare konsekvenser ved gentagne eller væsentlige overtrædelser, så prisklemmetilsynet får en reel præventiv effekt.

2.7 Irrelevante tillægsprodukter bør ikke forbedre testen

AURA lægger i sit tilsagn op til, at forskellige tillægsprodukter kan indgå i beregningsgrundlaget for prisklemmetesten. Det er dog vigtigt at skelne mellem ydelser, der reelt er en integreret del af bredbåndsproduktet, og ydelser der ligger uden for det relevante produktmarked. Hvis produkter som sikkerhedspakker, online harddisk, cloud-lagring eller øvrige IT-relaterede tillægstjenester indgår i beregningen, vil det kunne forbedre marginen kunstigt uden at have nogen reel betydning for konkurrencen på markedet for bredbåndsadgang.

Prisklemmetesten bør derfor tage udgangspunkt i de produkter og indtægter, som faktisk er direkte relateret til bredbåndsleverancen. Indregnes andre, sideordnede tillægsprodukter, vil testen give et misvisende billede af konkurrencen, fordi en utilstrækkelig margin på

bredbåndsproduktet kan skjules af indtægter fra andre markeder. Resultatet bliver, at prisklemmetesten fremstår mere positiv, end den reelt er. Sådanne tillægsprodukter skal derfor ikke være en del af prisklemmeberegningerne, for ellers vil det svække tilsynets effektivitet og gøre det sværere at identificere faktiske prisklemmer.

2.8 KFST bør etablere og drive et fælles prisklemmeværktøj

Fastspeed fastholder samme anbefaling som i høringssvarene vedrørende Fibia, Norlys/Sinal, Energi Fyn og BornFiber, dvs. at prisklemmetilsynet ikke bør baseres på den enkelte netejers egne beregninger.

KFST bør etablere og drive et centralt prisklemmeværktøj, som kan sikre konsistens på tværs af tilsagn, reducere informationsasymmetrier og give transparens. Et sådan værktøj vil kunne muliggøre en løbende overvågning og skabe ensartet håndhævelse på tværs af markedet.

Der henvises desuden til Bilag 1 i det i marts afgivne høringssvar for en nærmere uddybning heraf.

Samlet konklusion

Fastspeed anerkender den positive udvikling i forhold til flere elementer i AURAs tilsagn, men samlet er vurderingen fortsat, at tilsagnet har væsentlige mangler. De to allermest væsentlige er på engrossiden, at produkter over 1 Gbit/s også skal være en del af maksimalprisreguleringen, og at på detailsiden at der helt grundlæggende skal etableres et fair og transparent prisklemmeværktøj, der omfatter alle udbudte hastighedsprodukter.

På den baggrund vurderer Fastspeed, at tilsagnet bør justeres væsentligt, før det kan anses som et tilstrækkeligt alternativ til egentlige regulatoriske forpligtelser.

Jens Raith

CEO, Fastspeed